

PODZIM 2013

LABYRINT

Základní škola Benešov, Dukelská ulice

Milí spolužáci!

Držíte v rukou první číslo školního časopisu pro rok 2013/2014. Doufáme, že se vám časopis bude líbit, protože jsme si na něm dali opravdu záležet. Vytváříme ho podobně jako loni. Hlavně se zaměřujeme na to, abyste se tu dočetli něco nového, co se týká vás a naší školy. Ovšem v dnešní době internetu je velmi těžké přijít s něčím novým. Tentokrát se dozvíte, jak se líbilo prvňákům na adaptačním kurzu, jaké to bylo v Anglii, co dělali osmáci na turistickém kurzu a mnoho dalšího.

Přejeme vám hodně úspěchů v tomto školním roce a zkuste nám taky něco napsat nebo namalovat! Třeba se váš článek nebo obrázek objeví ve školním časopise!

*Obrázek na titulní straně namalovala Helena Radochlibová ze 6.A
(Za redakční radu: Šéfredaktor David Veselý 7.B)*

Redakční rada:

Šéfredaktor

David Veselý

labyrint.davidvesely@seznam.cz

Redaktoři

Bára Kollárová

bara.kollarova@seznam.cz

Klára Malátová

agness.malatova@gmail.com

Kristýna Šnajdrová

tynasnajdrova@seznam.cz

Michal Štancl

stancl.michal0@seznam.cz

Kateřina Průšová

kackaprusova@seznam.cz

Lucie Vyoralová

Vyoralova2@seznam.cz

Eliška Matějková

kajaelis@seznam.cz

Karolína Houzarová

kajaelis@seznam.cz

Dominika Rumlová

rumlovadominika@seznam.cz

Nikola Bartošová

nikbart@seznam.cz

Richard Síbrt

richard.sibr@seznam.cz

Denisa Jirčíková

labyrint.denisajircikova@seznam.cz

Obrázek: Zuzka Čuříková 7.A

Obsah:

strana

1. Anglie 2013 (Kristýna Šnajdrová 9.B)	3-4
2. Turist'ák 8. ročníků (Klára Malátová 8.B)	4
3. Adaptační kurz 1. tříd (David Veselý 7.B)	5
4. Týden zdravého životního stylu (Nikola Bartošová 9.B)	5-6
5. Žákovská rada v ZOO (David Veselý 7.B)	6
6. Rozhovory se spolužáky z 1., 2. a 3. tříd (Dominika Rumlová, Lucie Vyoralová 9.B)	7-8
7. Jak se dělá muzikál aneb muzikál zblízka Rozhovor s Kamilem Střihavkou a Jiřím Zonygou (Kateřina Průšová 6.A)	8-9
8. Rozhovor s Evou Matějovskou (Klára Malátová 8.B)	9-10
9. Novinky ze světa elektroniky (Richard Síbrt 9.C)	10-11
10. Krátké školní zprávy (Denisa Jirčíková 7.B, redakční rada)	11
11. Prázdninový zážitek (Kristýna Šnajdrová 9.B)	12-13
12. Počítačové hry - novinky (Michal Štancl 8.B)	14
13. Trendy s Vendy (Karolína Houzarová, Eliška Matějková 9.B)	14-15
14. Vtipy a hádanky (Barbora Kollárová 8.B)	15-16
15. Anketa – Co děláte nejraději ve volném čase (Denisa Jirčíková 7.B)	16
16. Dopis nakonec (redakční rada)	16

1. Anglie 2013

Ve dnech 15. až 20. září 2013 vyrazila početná skupina žáků 9. tříd a učitelů anglického jazyka Základní školy Benešov, Dukelská 1818 jako každoročně do hlavního města Anglie, Londýna.

Nepostradatelný doprovod nám zajišťovala báječná paní průvodkyně, již patří velký dík za to, že nám během čtyř dní v Londýně dokázala ukázat tolik zajímavých míst.

Další důležitou součástí naší cesty byl samozřejmě dopravní prostředek, bez kterého bychom se do Londýna nedostali, a proto již v úvodu chci poděkovat Autobusové dopravě Jaroslava Dvořáka, jež s námi vyslala dva velmi šikovné řidiče.

Jen co jsme se v neděli rozloučili s rodiči, vyrazili jsme na cestu, která pro nás měla být poznáním něčeho nového. Směr

naší naplánované trasy vedl přes Německo, Belgii a Francii. Ve Francii jsme se v přístavu Calais nalodili na obrovský trajekt, jenž nás po 34 kilometrech dopravil do námi očekávané Anglie, konkrétně do přístavu v Doveru. Tady byla naše první poznávací zastávka – hrad Dover. Další zastávkou bylo starobylé městečko Canterbury, kde jsme navštívili proslulou katedrálu a měli jsme tu svůj první rozhod. Viděli jsme zde typické anglické ulice a nákupní zóny. Po odjezdu z Canterbury nás čekala dlouhá cesta. Rychleji nám ubíhala při sledování filmů nebo jsme ji prostě a jednoduše prospali. Na další zastávku jsme se však všichni těšili nejvíce. Mířili jsme totiž již opravdu do Londýna. Nejdříve to byl meeting point (místo, kde jsme se scházeli), tam jsme poznali naše „náhradní rodiče“.

V rodinách to bylo skvělé. Zlepšili jsme svou konverzaci, poznali zajímavé lidi, nové prostředí a chutě a samozřejmě jejich způsob života. Rodina si nás vyzvedla vždy večer po celém dni našeho poznávání, následně jsme u ní strávili noc a ráno nás zavezli na meeting point.

V pondělí jsme vyrazili na London Eye, Londýnské oko, které by nefungovalo bez nepostradatelného otočného šroubu vyrobeného v Plzni. Měli jsme tak krásný výhled na Londýn, především na Westmintsterské opatství a proslulý Big Ben i na Londýnský střep, jenž je nejvyšší stavbou Londýna. Pod námi se vlnila řeka Temže.

Dále jsme navštívili Buckinghamský palác, a jen co jsme jej opustili, nasedli jsme na typický dvoupatrový autobus, který nás dovezl až k National Geopgraphy and Biology Museum of London, tedy do Národního přírodovědeckého muzea. Tento den nás poprvé zastihli typické londýnské přeháňky.

Ve středu jsme se vydali na bájně kamenné stavby – Stonehange. Ještě předtím jsme se však byli podívat v rozlehlém Avelbury, kde jsme se prošli po rozlehlých pláních, kolem kamenů i mezi ovce, do kopce i z kopce, po rovinách, ale i křivolakých cestičkách. Středeční večer byl poslední večer v našich hostujících rodinách. Ráno jsme se s nimi rozloučili a oni nás naposledy odvezli na místo našeho srazu s ostatními spolužáky, učiteli a autobusem.

Čtvrtek byl náš poslední den. Užili jsem si ho v centru Londýna, a to hlavně nakupováním, ale stihli jsme u toho ještě projít další pamětihodnosti.

Cesta domů byla o něco málo rychlejší, protože jsme využili odlišnou přepravu přes kanál La Manche. Nepluli jsme do Francie trajektem, nýbrž jsme jeli pod kanálem La Manche Eurotunelem. Autobus najel na speciální vagon do vlaku, který nás přibližně za půl hodiny převezl z Anglie do Francie. Dále jsme pokračovali přes Belgii, Německo a Prahu zpátky k naší škole, kde již „v pozoru“ čekali na nás těšící se rodiče.

Za všechny zúčastněné žáky chci poděkovat celému pedagogickému doprovodu, především paní ředitelce PaedDr. Haně Procházkové,

kteřá celý zájezd s pomocí cestovní kanceláře zorganizovala a bez jejíž kreativity bychom místo Londýna seděli ve školních lavicích. Velký dík dále patří paním učitelkám Tereze Trojánkové, Mgr. Heleně Břejlové a Mgr. Ivě Heřmánkové, že se o nás po celou dobu vzorně staraly. Nesmíme zapomenout na rodiče, bez jejichž ochoty a lásky bychom neodcestovali. Děkuji jménem všech zúčastněných žáků všem, kteří se na organizaci podíleli.

Poslední řádky bych ráda věnovala citátu Samuela Johnsonna:

„Kdo je unaven Londýnem, je unaven životem, protože Londýn má vše, co život dokáže nabídnout.“

(Kristýna Šnajdrová 9.B)

2. Turist'ák 8. ročníků

Hned druhý týden po začátku nového školního roku jsme kolem půl deváté vyjeli od školy a nabrali směr Krkonoše. Všichni jsme byli zvědaví na ubytování, natěšení na pobyt na horách, ale zároveň se nám vůbec nechtělo chodit túry, kterými nás učitelé strašili už od začátku kurzu. Cesta k apartmánům Cihlářka v Černém Dolu, ve které jsme bydleli, byla velmi náročná, protože se k nim táhl kopec dlouhý asi 2 km. Cestu jsme úspěšně zvládli a hned po příjezdu jsme šli vybalovat. Byli jsme velmi příjemně překvapeni, protože ubytování bylo opravdu luxusní. Nejvíce nás asi zaujaly patrové postele.

Po obědě jsme šli na první malou túru dolů do Černého Dolu. Tam jsme si nakoupili v obchodě a vydali jsme se na cestu zpátky. Pak jsme měli volno a následovala večere, po které jsme si užili hezký večer s kytarou, na kterou nám zahrál pan Rýdl. Druhý den nás čekala přednáška od pana Bílka z KRNAPu, se kterým jsme se později vydali na procházku, během níž jsme se dozvěděli mnoho zajímavých věcí a zahráli si i zábavné hry v přírodě. Ale nejvíce nás zaujal jezevčík pana Bílka, který se jmenoval Fík.

Odpoledne jsme se vydali na rozhlednu na Hnědém vrchu. Počasí nám bohužel moc nepřálo, ale i tak jsme cestu zvládli na jedničku. Někteří se pak odvážili vylézt nahoru na rozhlednu, kde byl krásný výhled. To můžu potvrdit z vlastní zkušenosti. Potom jsme se

vydali směrem na Tetřeví boudy a i přes dešťovou přeháňku jsme cestu zdolali. Po dlouhém odpočinku jsme šli na večeri, pak následovala výroba triček.

Další den jsme hned po snídani vyrazili do Pece pod Sněžkou vzdálené asi 5 km. Cesta byla velmi zábavná, protože jsem šli lesní cestou, naštěstí z kopce, která byla samý kořen, a dokonce jsme museli překračovat kmen stromu. V Peci jsme si nakoupili a vydali se směrem Výrovka. Já osobně jsem myslela, že nedojdu! Plazili jsme se vzadu, a když jsme konečně vylezli nahoru, zbytek naší výpravy,

který byl už dávno nahoře, nám za náš výkon zatleskal. Na chatě Výrovka jsem si dali horkou čokoládu a směle pokračovali v naší náročné cestě. Nakonec jsme 18 kilometrový pochod zvládli dobře. Večer nám za odměnu byla dopřána diskotéka, kde jsme si všichni zařádili.

Následující den jsme dopoledne zůstali na chatě a po skupinách jsme dělali projekty o Krkonoších. Naše skupina se umístila na krásném třetím místě. Odpoledne nás čekala poslední vycházka, a sice na Černou horu. I tu jsme zvládli skvěle. Následovala večere, balení, uklízení a zase balení a uklízení. I poslední den jsme absolvovali takovou malou túru, a to 2 km dolů k autobusu. Tašky nám naštěstí svezli, takže jsme se s nimi nemuseli tahat. Domů jsme přijeli sice unavení, ale se spoustou zážitků. Myslím, že kurz se povedl a klidně bych si ho zopakovala.

(Klára Malátová 8.B, obrázek: Lucie Bartoňová 6.C)

3. Adaptační kurz

1. tříd

Dne 26. - 27. 9. 2013 se v prvních třídách uskutečnil jako každoročně adaptační kurz. Děti se navzájem seznamovaly a hrály různé hry. Tentokrát byly na Konopišti, ale také si vyjely na Novou Živohošť. V prvních třídách jsem rozdál ankety a takto to dopadlo:

Co jste dělali na AK za aktivity?

Hry za účelem seznamování, hry

obrázek Helena Radochlibová 6.A)

na upevnění kolektivu, sportovní a výtvarné soutěže.

Jak se děti navzájem seznámily?

Děti zvládly seznámení dobře a navzájem se již oslovují.

Líbilo se dětem spíše na AK nebo ve škole?

Všem se jistě líbilo na AK více, tedy kromě několika jedinců.

Jaké to bylo na Nové Živohošti?

Nádherné, děti se učily stavět chaloupky, plnily různé úkoly a podobně.

Jak byste zhodnotily celé dva dny AK?

Děti se seznámily - tudíž účel AK byl splněn, bylo hezky a nepršelo, takže se to vydařilo.

Podle nás si to děti užily.

Děkuji paní učitelkám Pechačové, Jandačové a Šeborové za vyplnění ankety.

(Za redakční radu šéfredaktor David Veselý,

4. Týden zdravého životního stylu

Jako každoročně se na naší škole konal ve dnech 21. až 25. října Týden zdravého životního stylu. Co to obnáší? Spoustu různých aktivit souvisejících se zdravým způsobem života. Do akce se zapojili všichni žáci naší školy.

Projekt začal v 1. třídách. Vzhledem k tomu, že jsou prvňáčci ve škole jen krátce, byly jim vybrány opravdu základy v oblasti zdraví. Zdravé a nezdravé potraviny, správné čištění zubů a zdravé sportování. Druhý den pokračovaly 2. a 3. třídy, které se nejvíce soustředily na třídění odpadů. Vyslechly velmi zajímavou přednášku o tom, jak třídit odpad a co se s ním děje dál, tedy jak se likviduje. Děti byly velmi překvapené, co všechno se dá třídit a jak se dá odpad recyklovat. Druhá část byla praktická, v níž děti samy odpad třídily do připravených kontejnerů. Další stanoviště se týkalo mléčných výrobků, jehož součástí byla i ochutnávka a hodnocení jogurtů.

pomoci. Zde byly nachystané dívky ze zdravotnického kroužku z 8. a 9. ročníků naší školy s pomůckami pro první pomoc. Děti zjistily, co vše je součástí lékárničky, a vše

si za pomoci svých spolužaček vyzkoušely. Páté ročníky třídily, hrály hry, malovaly, sportovaly, vše se zaměřením na zdraví. Nakonec ochutnávaly jogurty, samy je míchaly a rozhodovaly, které jim nejvíce chutnají.

Následující den si užily 6. a 7. ročníky. I pro ně byl přichystán velmi bohatý program. Šestáci měli tradičně přednášku o domácích mazlíčcích, aby věděli, jak se o ně starat, jaká zvířátka jsou pro ně vhodná atd. Dále absolvovali přednášku s mykologem o jedlých a nejedlých houbách. Končili ve cvičné kuchyni zdravým vařením. Sedmáci navštívili učebny SZeŠ, kde

třídili rostliny. Poté ve společenské místnosti aranžovali květiny. Každé dítě si mohlo vyrobit a odnést svou vlastní podzimní ozdobu. Výrobky se opravdu povedly, takže i rodiče byli jistě doma mile překvapeni, co jejich děti vytvořily. Neméně zajímavá byla i přednáška v IKC o první pomoci, kterou přichystala Střední zdravotnická škola Benešov. Po přednášce si děti zkusily umělé dýchání s masáží srdce a obvazovou techniku.

Nakonec se do projektu zapojily 8. a 9. třídy. Osmáci navštívili fitness centrum na Karlově, na SZeŠ se dozvěděli něco o výrobě čajů, tinktur a olejů. Jako jejich mladší spolužáci navštívili cvičnou kuchyni a i oni vytvářeli umělecká díla z přírodních materiálů. Dále devátáky čekala v IKC Městská policie Benešov,

kteřá jim připomněla pravidla silničního provozu. Zvláště dívky zaujala další část programu, a to péče o pleť. Paní knihovnice zprostředkovala přednášku o včelařství. Aby se i 9. ročníky projevíly aktivně, měly skupinovou práci, při níž vytvářely umělecké obrazy s ekologickou tematikou. Tyto práce bývají vystavovány ve škole.

Když si člověk projde všechny zmíněné aktivity, je zřejmé, že to byl opravdu velmi pestrý, ale zároveň náročný týden. Za jeho hladký průběh děkujeme všem zúčastněným, tedy SZeŠ, SZŠ, Městské policii Benešov, Lesům České republiky, firmám Eko-KOM, Schreiber/Danone, panu veterináři Šimoníkovi, Sport centru Karlov a v neposlední řadě všem vyučujícím a vedení školy, že nám výuku zpestřují takovými aktivitami, protože z ohlasů spolužáků je jasné, že si děti dny výborně užily a hlavně se dověděly mnoho nových užitečných informací.

**(Nikola Bartošová 9.B,
obrázky: Listí – Štěpánka
Brožková 7.C)**

5. Žakovská rada v ZOO Praha

Dne 15. 10. 2013 byli zástupci tříd (žakovská rada) na exkurzi v ZOO Praha. Akce se uskutečnila na popud zoologické zahrady, která zaslala naší škole, jako jednomu ze sponzorů, volné vstupenky.

Kolem 8. hodiny jsme se všichni vypravili autobusem do pražské zoo. Cesta byla náročná, protože nás v půli cesty zastavila kolona, ale naštěstí jsme se

dostali na místo včas. K bráně zoologické zahrady jsme se od parkoviště dostali krátkou procházkou. Vzhledem k tomu, že jsme ZOO navštívili v dopoledních hodinách, nebylo moc plno. Hlavním cílem naší návštěvy byl výběh ocelota stromového, na kterého naše škola finančně přispívá. Kromě toho jsme viděli cvičení lachtanů, jež bylo výjimečně dopoledne. Také jsme se seznámili s novými přírůstky, například malým slunětem, a to v novém sloním výběhu, nebo u již zmíněných lachtanů malým lachtanem. I když byla polovina dolní ZOO uzavřena po jarních povodních, zvířata jsme viděli stejně dost. Nakonec jsme se mohli jít podívat na skunka Uršulu a pohládit si ho. Kolem poledne jsme se plni zážitků usadili v našem autobusu a příjemnou jízdou se vrátili zpět před školu.

Myslím, že se výlet vydařil. (David Veselý 7.B, obrázek Kateřina Papírníková)

6. Rozhovory se spolužáky z 1., 2. a 3. tříd

Tento rok jsme se rozhodly, že budeme dělat rozhovory s dětmi z naší školy. V prvním čísle otiskujeme rozhovor s prvňáčky, druháčky a třetáčky.

ROZHOVOR S PRVŇÁČKY /Odpovídaly: (a) Tereza Doležalová, (b) Sofia Jill Mneev, (c) Karolína Zmatlíková/

1. Jak se ti líbí na této škole?

- a) No, dobrý ☺.
- b) Hodně.
- c) Dobře.

2. Máš ve třídě nějaké kamarády ze školky?

- a) Jo, Nelu a Míru.
- b) Ano, například Aničku.
- c) Jo, mám, Marka.

3. Našla/el sis tu nějaké nové kamarády?

- a) Sáru.
- b) Ano, třeba Viky.
- c) Ano, Sofinku.

4. Jaký předmět máš nejraději?

- a) Anglický jazyk.
- b) Výtvaru.
- c) Angličtinu.

5. Těšíš se ráno do školy? Jestli ano, na co?

- a) Někdy jo, ale někdy zase ne!
- b) Ano, těším, akorát nevím proč ☺.
- c) Jo, na matiku.

ROZHOVOR S DRUHÁČKY /Odpovídali: (a) Kuba Kocábek, (b) Milan Kropáč, (c) Míša Dosoudilová/

1. Těšil/a ses po prázdninách do školy? Jestli ano, proč?

- a) Ano, protože jsem se těšila na kamarády ☺.
- b) Jo, (přemýšlel) na matiku ☺.
- c) Ano těšila, že budu moc chodit po mostě a ještě na kamarády ☺.

2. Jsi ve 2. třídě, tak už víš, jaký předmět tě baví a jaký naopak ne?

- a) Tělocvik mě baví a nebaví mě ČJ.
- b) Matika, nebaví mě moc čtení.
- c) Čeština mě nebaví, ale baví mě moc matematika.

3. Učíš se rád/a?

- a) Ano.
- b) Jo!
- c) Tak jo, no ☺.

4. Po roce na naší škole už určitě víš, jaké jídlo ti ve školní jídelně moc chutná a jaké naopak moc ne?

- a) Nejvíce mi chutnají polévky (pórková), nechutná mi krupicová kaše.
- b) Chutná mi svíčková a nechutná mi moc maso.
- c) Nejvíce šišky s mákem a nejméně brambory s masem.

5. Máš ve třídě nějaké kamarády/ky?

- a) Jistě, celou třídu.
- b) Jo, spoustu.
- c) Ano, hodně.

ROZHOVOR SE TŘEŤÁKY /Odpovídaly: (a) Anna Krobová, (b) Nikol Nováková, (c) Kačka Srbová/

1. Jak ses po prázdninách těšil/a do školy?

- a) Ano, moc.
- b) Dobře ☺.
- c) Ano, hodně.

2. Jaký předmět se ti líbí nejvíce a jaký nejméně?

- a) Tělocvik nejvíce, matematika nejméně.
- b) Nejvíce se mi asi líbí matika a nejméně ČJ.
- c) Nejvíce asi AJ a M, nejméně asi Čj.

3. Máš svoji třídu ráda?

- a) Jo, mám. Hodně.
- b) Jo, mám.
- c) Hmm. Docela jo ☺.

4. Co děláš, když přijdeš ze školy domů?

- a) Chvilí si dám pauzu a pak se učím ☺.
- b) Udělám si domácí úkoly a zapnu telku ☺.
- c) Udělám si domácí úkoly, pak si čtu a pletu bužírky ☺.

5. Učíš se na hodiny pravidelně?

- a) Ano.
- b) Jo, učím.
- c) Ano!

Děkujeme všem za rozhovory ☺!

(Připravily: Dominika Rumlová, Lucie Vyoralová 9.B, obrázky: Dýně – Bára Neradová 7.B, Pavučina Helena - Radochlibová 6.A)

7. Jak se dělá muzikál aneb muzikál zblízka

Víte, jak vznikne takový muzikál?

Jestli ne, tak byste si tenhle článek měli přečíst. Dozvíte se, jak na to. Články budu psát podle situace (moje mamka je producentka muzikálu), ale vždycky se dozvíte něco nového. Hlavně o tom, jak a kdo muzikál dělá. Určitě vám přinesu nějaké rozhovory s celebritami. Třeba pak sami dáte dohromady nějaký ten muzikál ☺.

Víte, co to je muzikál?

Jestli ne, tak u muzikálu je nutné dodržet tři důležité věci, aby mohl vůbec vzniknout: 1. zpěv, 2. tanec, 3. herectví (činohra).

Aby muzikál vznikl, musí se najít někdo, kdo by napsal scénář, někdo, kdo by složil

hudbu. K hudbě je potřeba textař, který písni otextuje. Potom se všichni sejdou, odsouhlasí si to, nebo se pošlou „do háje“ ☺. Když dojde ke shodě, začne se řešit v podstatě ta nejdůležitější věc, peníze. Možná si myslíte, že to není nejdůležitější věc, ale opravdu je to jedna z nejdůležitějších věcí.

Další v pořadí je výběr lidí, kteří budou v muzikálu vystupovat, tzv. konkurz.

Ve správném muzikálu by měl být scénograf, což je člověk, který navrhuje kulisy, a kostýmní návrhář, ten navrhuje kostýmy. To je také důležité, aby si na scénu někdo nenakráčel v kožené bundě jako princ ☺.

Dál by se také měl udělat PR (piár). PR je vlastně reklama, znamená to snažit se, aby o tom vyšel článek v novinách, televizi, rozhlasu atd. Potom by se mohlo už začít zkoušet, snad jsem na nic nezapomněla!

Není to tak jednoduché, že?

Nejdřív si dáme rozhovory:

Na čtyři otázky mi odpovídali dva umělci. Kamil Střihavka, rockový muzikálový herec a zpěvák, a Jiří Zonyga, muzikálový zpěvák hrající na kytaru.

Zeptala jsem se:

- 1. Kterou z rolí, které hrajete, máte nejraději a proč?**
- 2. Co vás baví na roli v muzikále Kapka medu pro Verunku?**
- 3. Myslíte si o sobě, že jste dobrým tátou?**
- 4. Co byste poradil ostatním, aby byli stejně úspěšní jako vy?**

Kamil Střihavka odpovídá:

1. Mám rád všechny role, které jsem za těch uplynulých dvacet let měl možnost ztvárnit, ale pravdou je, že jsem si velice oblíbil krále Jiříka v rodinném muzikálu Kapka medu pro Verunku.

2. Postava krále Jiříka je velice zábavná. Je to milý i malinko roztěkaný král a jako takový mi přirostl k srdci.

3. Na to by měly odpovědět mé dvě dcery, ale myslím si, že svou „rolí“ otce zvládám se ctí 😊.

4. Na nějaké velké rady jsem nikdy nebyl, ale asi je důležité, aby vše, co člověk v životě dělá, dělal naplno a snažil se vždy dotáhnout do konce každé své snažení. Nesnáším polovičatost a to také neustále opakuji svým dětem...

Jiří Zonyga odpovídal:

1. Roli kapitána Laira v Johance z Arku, protože je tam krásné a složité zpívání a to mám rád.

2. Všechno, hlavně se v ní vracím do dětství, když jsme s rodiči opravdu obdělávali pole a louky, měli jsme také pár koní a hospodářství a o tom přece Honzovsko je!

3. Já doufám, že ano, i když jsem pracovně často mimo domov, tak se to své dceři snažím vynahradit, jak to jde.

4. Hlavně se nebát dokázat překonat trému a snažit se brát všechno opravdu poctivě!

Příště se můžete těšit na povolání v zákulisí, jo? Tak zatím! Ahoj! (Kačka Průšová 6.A)

8. Rozhovor s Evou Matějovskou

Milí čtenáři, loni jsem vám přinášela rozhovory se členkami skupiny 5angels, která je teď mimochodem slavná i v zahraničí. Tentokrát jsem si připravila rozhovor se zpěvačkou, kterou jsem moc ráda poznala na Letní herecké škole, Evou Matějovskou, skvělou kamarádkou 😊.

Eva se narodila 17.2. 2000 v Jilemnici. S rodiči žije v Nové Pace a stejně jako my je stále školou povinná, studuje na víceletém gymnáziu. Evička je úžasná zpěvačka, dokazují to její úspěchy:-). Evu kromě zpěvu baví i tanec, herectví a ráda sportuje. www.evamatejovska.com

Rozhovor:

Klára: Ahoj Evičko, co Tě přivedlo ke zpěvu?

Evča: Ahoj. Už od malička zpívám s maminkou, zpívala jsem si už i v bříšku. Zpěv je můj život.

Klára: Jak zvládáš spojit školu s koncerty, nahráváním a zkouškami?

Evča: I přesto, že chodím na gymnázium, není toho zatím moc.

Klára: A jak na Tvůj úspěch reagují spolužáci?

Evča: Někteří mě podporují, jiní se k tomu moc nevyjadřují.

Klára: A jaké bylo natáčení klipu k singlu Oheň a růže?

Evča: Natáčení bylo úžasné, moc jsem si ho užívala. Mám taky spoustu zážitků. :-)

Klára: Co nejtípnějšího se při natáčení klipu stalo?

Evča: Nejtípnějšího? Asi když jsem se převlíkla za prase a chodila tak po celém obchodáku.

Klára: Kdy se můžeme těšit na nové CD?

Evča: Doufám, že bude do konce roku, ale není to jisté.

Klára: A jaké byly prázdniny?

Evča: Prázdniny byly úžasné, byla jsem na dvou táborech s hudebním zaměřením a taky s rodiči v Chorvatsku.

Klára: A já se můžu chlubit, že na jednom z těch táborů jsem byla s Tebou :-). A jaké to je vystupovat s NO NAME?

Evča: No, já jsem s nimi přímo nevystupovala, jen jsem jim dělala předskokana.

Klára: Ale i to je naprosto skvělý. :-) A jací kluci z NO NAME jsou?

Evča: Kluci jsou jedním slovem SUPER.

Klára: Tak to je asi všechno, měj se krásně:-)!

Evča: Děkuji. Ahoj:-)!

(Klára Malátová 8.B)

9. Ze světa výpočetní techniky

Podle čeho by se měly vybírat přístroje, pokud chcete, abyste byli spokojení:

- Poměr cena/výkon
- Recenze různě po internetu nebo od poslechu z okolí
- Značka, jaká vám vyhovuje, se kterou už jste se třeba setkali

Souboj, se kterým jste se již setkali. Bratrovražedný souboj:

Samsung GALAXY s4

vs.

Samsung GALAXY s4 mini

Průměrná cena: 13 700,-
Paměť: 16GB + paměťová karta
Fotoaparát: 13Mpx
Display: 5“palců
Výkon: 1,9GHz, 4 jádra
RAM: 2GB

Průměrná cena: 9 500,-
Paměť: 8GB + paměťová karta
Fotoaparát: 8Mpx
Display: 4,3“ palce
Výkon: 1,7GHz, 2 jádra
RAM: 1,5GB

Ted' už je jen na vás, co byste si vybrali. Nová rubrika vám bude ukazovat nejtvrďší souboje v prodeji výpočetní techniky a softwaru.

(Richard Síbrt 9.C)

10. Krátké školní zprávy

Cyklistický kurz 8.C

V době turistického kurzu 8.A,B (2. týden v září) vyrazili žáci 8.C na kolech do jižních Čech. Počasí sice nebylo ideální, ale přesto každý den vyráželi na kolo a dohromady ujeli několik set kilometrů.

Kohezní pobyty 6.ABC

V průběhu září postupně všechny 6. třídy vyrazily na Jablonnou na seznamovací pobyt, který byl tradičně dvoudenní. V doprovodu své třídní učitelky a paní učitelky Bělohávkové se děti snažily co nejvíce se vzájemně poznat.

Návštěva osmáků ve vlašimském ekocentru

Ve středu 25. 9. navštívili osmáci Podblanické ekocentrum ČSOP. Zvolili si program: „Co se skrývá na dně“. Náplní bylo sesbírat živý materiál z řeky Blanice. Jednalo se o bezobratlé živočichy, jenž měli žákům vypovědět o kvalitě a čistotě prostředí, ve kterém žijí. Celý program byl velmi poučný a zajímavý.

Sedmáci v říčanském muzeu

V září se spolužáci ze sedmých tříd zúčastnili programu "Řemeslo má zlaté dno". Program se uskutečnil v Říčanech. Sice každé sedmičce trochu zapršelo, ale vůbec to nevadilo. Děti se dozvěděly něco nového o lese, např. co všechno nám les dává, jaká zvířata v lese žijí a také jaké stromy v lese rostou.

Florbalový turnaj o putovní pohár

V říjnu proběhl turnaj ve florbale mezi třídami na prvním stupni. Soutěžily mezi sebou 2. a 3. třídy, zde zvítězila 3.B. Poté hrály 4. a 5. třídy, zde si pohár odnesla 5.C. Doufáme, že i na 2. stupni se letos florbalový turnaj bude konat. Všem gratulujeme!

O neveklovský měsíc

V úterý 15. října si vybraní žáci i žákyně školního kola florbalového turnaje poměřili své síly v **okresním kole florbalového turnaje Orion Cup** v Neveklově. Turnaje se zúčastnilo 8 družstev z různých základních škol. Naši žáci obsadili 2. místo, bohužel od 1. místa je dělil pouze 1 gól. Moc gratulujeme. Ve čtvrtek proběhly zápasy v kategorii dívky (2. stupeň). Naše družstvo opět obsadilo 2. místo s rozdílem jedné branky. Moc gratulujeme a přejeme více štěstí.

(Denisa Jirčíková, 7.B, redakční rada)

11. Prázdninový zážitek

„Bůh neobdarovává lidi sny, aniž by jim nedal sílu je uskutečnit“

„Hi, miss!“ pozdravil mne urostlý, mladý a vcelku pohledný důstojník při pasové kontrole na letišti v egyptské Hurghadě při cestě domů z mé báječné dovolené strávené s maminkou, pro mě nenahraditelným, jedinečným člověkem. Budu nyní vycházet z citátu André Mauroise: „Přítel vás může mít rád pro vaši inteligenci, milenec pro váš šarm a půvab a rodina, čímž nyní myslím naše matky, ty nás milují bezdůvodně. Nevyčísitelně. Nepopsatelně. Nejde ani slovy popsat to, jak moc nás milují.“

Chvíli jsme si jen tak s důstojníkem povídali. Jeho angličtina byla zajímavou směsicí jazyků, ale když se chcete domluvit, vždycky se domluvíte. Když jsem viděla, že se za mnou začíná tvořit fronta a čekající lidé za mými zády nás upřenými pohledy nepříjemně sledují, rychle jsme jeden druhému podali ruku a popřáli si mnoho štěstí. Rozloučili jsme se a mé kroky, jež doplňovala stopa koleček mého kufru, vedly k mé mamce, která již čekala na odbavení ve vedlejší hale.

„Podívej, svítá!“ řekla jsem 10 000 metrů nad zemí své mamce. Pod námi bylo moře. Nekonečné a snad věčné. Let probíhal v klidu. Ovšem to, že letíme bez našich věcí, že naše kufry nejsou s námi v letadle, nikdo z nás netušil. A právě tímto začala dlouhá šňůra náhod, které vypadaly zprvu nešťastně, ale v závěru se vše v dobré obrátilo. Jak se říká: „Bez neštěstí nepoznáme to pravé štěstí.“

Čekala nás další náhoda a změna. Pilot letadla ohlásil, že přistaneme ve zcela jiném čase, na zcela jiném místě na letišti v Praze. Na poslední chvíli takto rozhodla řídicí věž, neboť jiné letadlo, které se připravovalo k přepravě hokejistů na soustředění, muselo být okamžitě přesunuto do technického hangáru, protože poruchy a nedostatky absolutně nepřipouštěly start několikatunového kolosu, Airbusu A340-313X.

Pražský okruh kolem druhé hodiny odpolední je přeplněn auty. Na obloze se prohánějí nezbedné mraky. Paprsky slunečního svitu hřejí. Oslňují. Náhoda, nebo osud? Nervozní táta čeká v nekonečné koloně. Samozřejmě, že už se na nás těší. Právě se dozvěděl z rádia, že část pražského okruhu, konkrétně tunel směrem na mezinárodní letiště, bude po nějakou dobu uzavřen. Stala se zde vážná dopravní autonehoda, při níž, jak později vyšlo najevo, přišel o život jeden z řidičů.

Ohromný potlesk na palubě byl děkujícím gestem pro posádku letadla, jenž nás přepravovalo. Přistávali jsme ve V.I.P. zóně. Vešli jsme do budovy terminálu 3, stále jsme se pohybovali ve V.I.P. zóně, takže jsem se mohla podívat, kudy chodí významní lidé. Byla jsem šťastná. Prošli jsme pasovou kontrolou a vešli do velké letištní haly, kde jsme u rozlehlých pásů čekali na kufry. Uběhla hodina. Naše kufry stále nikde. Uběhla hodina a čtvrt,

když na runway dosedlo další letadlo z Hurghady. A právě v něm přiletěly naše kufry. Nikdo to nechápal a nikdo nám to nevysvětlil.

„Nedá se to už nikudy objet, zatraceně, uvízl jsem, tunel je částečně uzavřený a moc to nejede!“ vítal mamku v mobilním telefonu táta.

Všichni cestující, kteří přiletěli s námi, už pomalu odcházeli se svými zavazadly, i mamka už svůj kufr měla, ale můj stále nikde. Začala jsem být neklidná a doufala jsem, že můj kufr neletěl ještě zcela jiným letadlem. Naštěstí se už vezl na páse, i když jako poslední. Vzala jsem jej, ‘nastartovala’ kolečka, a tak můj kufr opět doplňoval stopu mých nohou.

Za krásného slunečného dne sedíme s mamkou před terminálem, čekáme na taťku a přitom pozorujeme dosedající letadla. Máme skvělý výhled nejen na letadla, ale i na příjíždějící a odjíždějící pasažéry.

Když mamka řekla, že odjedeme z letiště nejdřív za hodinu, a viděla mne zchvácenou únavou, dala mi svou peněženku a poslala mne pro kafe a nějaký oběd, že s kufry počká venku. Poslední věta, kterou mamka řekla, se mi nakonec stala osudnou: „Jdi až tím druhým vchodem, ať se

nemotáš vevnitř mezi tolika lidmi.“

A tak jsem šla. Nasměrovala jsem se do kavárny Starbucks. Míjela jsem reportéra České televize, ale nepřišlo mi to nijak zvláštní. Když jsem došla do Starbucksu, odradila mne nekonečně dlouhá fronta lidí. Mé kroky se obrátily úplně na

druhou stranu haly. Najednou mě zaujala velká skupinka lidí uprostřed letištní příletové haly terminálu 1, složená především z reportérů. Všimla jsem si mikrofonů na dlouhé tyči, velkých kamer, fotografů s aparáty, jež měli neobvykle dlouhé objektivy. Nedalo mi to. Šla jsem k davu. Když jsem přicházela k tomu velkému shluku, komicky jsem se nakláněla různými směry, to proto, že jsem hledala mezi přítomnými lidmi skulinku, abych viděla, kdo to stojí uprostřed. Zahlédla jsem dlouhé nohy. Čím jsem byla blíž, objevilo se urostlé a svalnaté tělo. Boston Bruins. To už jsem jasně viděla jeho tvář. Byla tak blízko! Bylo to neuvěřitelné, stála jsem vedle největší hokejové legendy - Jaromíra Jágra.

Jen co ho mé oči spatřily, nemohla jsem popadnout dech. Mé srdce se rozbušilo a mou hlavu ovládla neovladatelná euforie. Vyběhla jsem rychle ven z haly za mamkou, která čelala na lavičce, pevně jsem stiskla její ramena a křičela jí do tváře: „Mami! On je tady! Pojď rychle, je tam, tam vevnitř je, je tam Jaromír Jágr!“ Vzala jsem vozík s našimi zavazadly, vběhla s ním do haly a zaparkovala ho na místě, kde nám mohl kdokoliv všechno ukrást. Nevnímala jsem to.

Zahlédla jsem, že můj idol už odchází do garáží. Šla jsem odvážně za ním. Ruku v ruce s mámou. Když byl na přechodu, oslovila ho. Víte, často si říkáte, co si ostatní pomyslí o tom, co právě teď děláte. Ale je-li to něco, co může jakýmkoliv způsobem

změnit nebo obohatit váš život, je-li to cesta a poslední krok pro splnění vašeho snu, nikdy neváhejte! Nikdy! Sebelítost vám promarněnou šanci nikdy nevrátí. Vím, že kdybych ho nechala odejít, litovala bych celý život. Kdoví, kdy se mi taková příležitost naskytne. „Jaromír Jágr. Byl tady. Přiletěl z Ameriky, já z Afriky a setkali jsme se!“ znělo mi dlouho v hlavě.

Znamená to pro mě hodně, je to můj první splněný sen. Takový ten opravdový a velký sen. Walt Disney řekl: „Když o tom dokážeš snít, dokážeš to i uskutečnit“. Ten den mě hodně povzbudil. Sny se opravdu plní. Jsou všude kolem nás a jsou dosažitelné. Všem. A tady už záleží jen na nás, jestli k nim zvolíme správnou cestu.

S Jaromírem Jágreem jsme si podali ruku a vyfotili se. Když pro nás po další hodině táta přijel a uviděl tu fotografii, nechal mi ji vyrobit a zarámovat v životní velikosti. S tímhle velkým předmětem jsme pak jeli dvakrát do Kladna, kde se Jaromír Jágr připravoval na kemp a na nový tým v NHL, New Jersey. Jeli jsme tam proto, aby vše bylo kompletní. Ten obraz jsme nechali ještě doplnit jeho podpisem!

„Never Back Down. / Nikdy se nevzdávej.“

(Kristýna Šnajdrová 9.B)

12. Počítačové hry - novinky

GTA V

GTA V je nová hra ze studia Rockstar. Hra je dalším pokračováním úspěšné série Grand theft auto. V tomto dílu však nehrajete pouze za jednoho hrdinu, ale hned za tři. Tyto postavy střídáte během hry, například v misích, což hru zcela mění. Každá z postav má různé vyvinuté schopnosti a ty lze vylepšovat.

Nedílnou součástí hry jsou téměř dokonalá auta, která můžete opět zlepšovat. Dobré auto vám pomůže uniknout policistům nebo splnit misi na zlatou medaili. Tím se dostáváte k hodnocení misí. Jsou hodnoceny podle různých kritérií, např. podle úspěšnosti, a následně jsou obodovány medailemi. Ještě jsou zde další možnosti činností určené na odreagování od misí.

Například golf nebo tenis, případně bezvýznamné procházení se po okrese města Los Santos, ve kterém se celý děj odehrává.

*Tuning aut,
golf, tenis,
mapa Los
Santos*
**(Michal Štancl
8.B)**

13. TRENDY S VENDY

Ahoj! Znovu v tomto školním roce vás budu zasvěcovat do světa módy a v jednotlivých číslech vám přinesu horké novinky přímo z přehlídkových mol. Zatímco jste si užívali prázdniny, já jsem zjišťovala, co se bude nosit na podzim.

Podzim se ponese v duchu safári stylu. Tento ležérní, ale slušivý styl najdete například u značky Mango, jejíž kolekce obsahuje mnoho zajímavých prvků. Zemité barvy, pletenina, vzorované šortky, outfit doplněný kloboučkem... Nic nezkazíte ani s džínovinou. Džínové bundičky patří teď na podzim do vašeho „must have“ seznamu. Vybrat si ale můžete i džínovou košili či vestičku.

V těchto modelech si můžete vyrazit do školy i na večerní party. Oblečení můžete zkombinovat s výraznými doplňky, které váš outfit pozvednou o úroveň výš a dodají mu šmrnc. Zejména stylový klobouček a kožené doplňky by vám tuto sezónu neměly chybět.

Věděli jste, že mezi barvami vedou už tradičně khaki, hnědé a olivové odstíny čistě z praktických důvodů? Jasně, barevné oblečení by upozornilo zvířata na přítomnost lovců a na bílých šatech je

hned vidět prach a nečistoty. Ale ani modré nebo černé oblečení není tou správnou volbou, protože to zas přitahuje mouchy tse-tse.

Ideálním doplňkem jsou velké sluneční brýle. V Africe, kde slunce pálí celý den, jsou nutností, ale protože podle předpovědi bude slunce ještě pár dní zářit, užijete je i u nás.

Přestože dny jsou teď teplé, rána a večery bývají pořádně chladné. Proto nikdy nezapomínejte na pořádný teplý kabátek nebo svetr, který váš outfit doladí a zajistí vám tepelný komfort. Zde máte pár obrázků pro inspiraci.

(K. Houzarová a E. Matějková 9.B) <http://krasna.nova.cz/clanek/modaastyl/podzim-v-safari-stylu.html>

14. Vtipy

Ahoj spolužáci, ráda bych vás přivítala v novém školním roce. A abyste se o přestávce ve škole pobavili, mám tu pro vás opět vtipy. Někdy přidám křížovku nebo hádanku. Můžete mi poslat svůj názor, zajímavý vtip nebo vtipný obrázek. Určitě ho ocením.

„Sázím na toho běžce s červenou kravatou!“
„To není kravata...to je jazyk!“

Ptá se letuška v letadle: „Není mezi cestujícími lékař?“
Jeden z cestujících se postaví a jde do pilotní kabiny. Za chvíli vyjde a ptá se: „Není mezi cestujícími pilot?“

Šejk posílá svého syna na studie do Ameriky. Po 14 dnech přijde dopis. „Škola je dobrá. Všichni spolužáci jezdí do školy autobusem, jen já autem!“ Šejk pošle šek na 500.000\$ se vzkazem: „Tak si ten autobus taky kup!“

Jde opilec domů a marně se snaží strčit klíč do pouliční lampy. Zarazí ho policajt a ptá se ho: „Co to vyvádíte?“ „Snažím se odemknout dveře od baráku, ale vůbec mi to nejde.“ Policajt se podívá nahoru a povídá: „Tak si zazvoňte, nahoře se ještě svítí!!!“

Hádanky:

Tři muži se potápějí v řece, ale když vylezou z vody, jenom dva mají mokré vlasy. Jak je to možné?

(Třetí muž je holohlavý.)

Když se černoušek narodí, má černé tělo, černé ruce, černé nohy, černou hlavu. Jaké má zuby?

(Žádné)

Kdo to dělá, nechce to, kdo to koupí, nepotřebuje to, kdo to potřebuje, neví o tom.

(Rakev)

(Bára Kollárová 8.B)

15. Anketa

„Co děláš nejraději ve svém volném čase?“

V říjnu jsme vyhlásili anketu na téma, co děláte nejraději ve svém volném čase. Odpovědi bylo opravdu hodně.

Na prvním místě se umístila překvapivě četba před mnou očekávaným počítačem. Druhé místo patří sportu, např. kolu, volejbalu, fotbalu, skákání na trampolině. Další v pořadí jsou výlety, malování, tancování, poslouchání hudby, „yoyování“, kamarádi a volný čas strávený společně s rodinou. Některé z vás baví také vaření, procházky se svým čtyřnohým kamarádem, skládání origamů a zapisování si do deníčku. Někteří preferují kutilské práce a někteří z vás se rádi učí. Např. v 1. A se přihlásila polovina třídy, že se odpoledne nejraději učí.

Děkujeme za odpovědi a za pěkné obrázky a také za to, že nám pomáháte společně s námi vytvářet školní časopis Labyrint.

16. Dopis nakonec

Milí čtenáři!

Na závěr bychom vás ještě jednou požádali, abyste nám při vytváření školního časopisu pomáhali! Pište nám, co bychom měli uveřejnit ve školním časopise, jaké nové rubriky byste chtěli číst, namalujte nám obrázky, vymýšlejte zajímavé texty.... Předem děkujeme!!!!

Vaše redakční rada

PS: Časopis jsme zaslali do předkola soutěže Časopis roku, tak nám držte palce, ať zabodujeme!